

ŽIVOT, LIK I KRJEPOSTI
MAJKE M. AMADEJE PAVLOVIĆ

Izgubili ste majku čvrste vjere, velikoga uma i velike odvažnosti, plemenitoga duha, iskrene pobožnosti i nježne ljubavi prema svima. Ljubav prema Bogu i bližnjemu u njoj je plamtjela i zračila iz njezina bića kroz cijeli njezini život.

Sažalnica gospođe Eve Kuntarić, supruge odvjetnika iz Zagreba, 30. studenoga 1971.

Dragi prijatelji blagopokojne majke M. Amadeje Pavlović, lijepo je znati da u svojim molitvama, planovima, bolestima, teškoćama i pitanjima nismo sami. Božja riječ u Poslanici Hebrejima govori o oblaku svjedoka kojim smo okruženi (Heb 12, 1-4). Dobro nam dođe kad u teškim trenutcima bolesti i drugih nevolja može netko uz nas ili za nas moliti. Osjećamo se pritom jači u vjeri i sigurniji da nas Bog čuje. Jer, ako su za zemaljskoga života pokazivali pravu ljubav prema bližnjima, ako su se tada potvrdili svojim herojskim krjepostima, onda je u ovom stanju blaženstva njihova molitva kod Boga još djelotvornija. Zato se u Crkvi ustalila i zagovornička molitva svetih, Božjih ugodnika. Osobito je ohrabrujuće kad u tom oblaku svjedoka, koji žive u Božjem svjetlu, nekoga poznamo po imenu. Jedna od takvih svjedoka i Božjih ugodnika za mnoge je blagopokojna majka M. Amadeja Pavlović. Da bismo se i sami uvjerali u moć njezina zagovora neka nas ohrabre dva svjedoka.

Svoje nakane moći ćete upisati na internetskoj stranici: <https://sestre-sv-križa.hr/upoznajmo-majku-m-amadeju-listic-br-1/> ili u Knjigu prošnji, u samostanskoj crkvi u Đakovu.

Uslišanja po zagovoru majke M. Amadeje Pavlović

Tijekom lipnja 2005. godine stiglo je u samostan u Đakovu pismo s prilogom za misnu intenciju i za veliku *svijeću zahvale* za uslišanje po zagovoru majke M. Amadeje Pavlović. Gđa Slavica iz Pariza, u svom kratkom javljanju, piše: *Neka svijeća gori u samostanu u znak zahvale. Muž mi je bilo teško bolestan. Liječnici su rekli tri mjeseca, najdulje. Molila sam devetnicu majci Amadeji ili da muž umre, ili da ozdravi. Operiran je. Sada jede, dobro mu je. To je treća teška situacija koju sam povjerala majci Amadeji i uslišala me je.*

Prvo uslišanje bilo je kad je po zagovoru majke M. Amadeje našla izgubljeni skuter. Gđa Slavica o tome svjedoči: *Kad sam napustila samostan, našla sam se u tuđem svijetu, u Parizu. Za svoju prvu plaću kupila sam si skuter, kojim sam se vozila na posao. No ukrali su mi ga ispred kuće, što sam prijavila policiji. Jedan dan me uhvatila tuga. Išla sam ulicom prema policijskoj postaji i čvrsto molila majku Amadeju da mi pronade moj skuter. Došla sam do placa gdje je velika kafana i ispred parkinga za bicikle i male motore ugledam svoj skuter. Otrčala sam po policajca. Provjerio je broj. Uhvatio je lopova, a ja sam sva sretna, zahvaljujući majci Amadeji, otrčala kući.*

U pismu Slavica dalje opisuje jednu svoju veoma složenu situaciju. Prijetio joj je otkaz s posla. I u toj se situaciji povjerala majci M. Amadeji i doživjela sretan ishod. (Razgovarala i zabilježila: s. Karmela Dominković. Objavljeno u: *U znaku Križa*, 29/2009. br. 18/2, str. 27.).

Sestra Veljka Zirdum (1931.-2009.), svjedoči: *Bilo je to u snu 17. ili 18. prosinca 1971. godine, nešto manje od mjesec dana poslije smrti majke M. Amadeje. Inače, rijetko sanjam, ali pojedine sne pamtim. U snu sam jasno vidjela dragu pokojnicu. Bila je u redovničkom odijelu. Milo me promatrala, kao i ja nju. Nakon kraćeg vremena usudila sam se pitati: Majko Amadejo, da li vam što treba? Odgovorila mi je: Ne! Imam ugodnu dužnost da vam pomognem. Sklopila sam ruke i rekla: Molim vas, pomozite mi kroz cijeli život. U tom času sam se probudila. Počela sam razmišljati u čemu mi želi pomoći. Sjetila sam se teške bolesnice, partijke, i počela sam je preporučivati zagovoru majke Amadeje, da se izmiri s Bogom. Na sam Badnjak bolesnica je došla u našu kapelicu, ispovjedila se i primila bolesničko pomazanje. Polnoćku nije dočekala, Iskrvarila je i umrla. (Objavljeno u: *U znaku Križa*, 29/2009., br. 18/2., str. 23).*

Pripremila: s. Meri Gotovac